

ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาลาวเบื้องต้นในฐานะวิชาเลือก ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ระหว่างปีการศึกษา 2560-2562

Writing Errors in Basic Lao Language Taken as an
Elective Subject by Undergraduate Students at Ubon
Ratchathani University, Academic Years 2017-2019

ลอยลุนันท์ อุดมญาติ¹

Loylounant Oudhomyath

Received: October 23, 2023/ Revised: March 4, 2024/ Accepted: March 27, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาลาวเบื้องต้นในฐานะวิชาเลือกของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ระหว่างปีการศึกษา 2560-2562 ตามหลักการสะกดคำตามอักขรวิธีลาว การใช้คำลาวและการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากชิ้นงานการเขียนบรรยายเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาภาษาลาวเบื้องต้น กลุ่มตัวอย่างเฉพาะเจาะจง 372 ชิ้นงาน ใน 3 หัวข้อ คือ การเขียนเรื่องความประทับใจ เรื่องตลกและเรื่องอวยพร วิเคราะห์และหาค่าความถี่แล้วจัดลำดับความมากน้อย ผลการศึกษาพบว่า ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาลาวเบื้องต้นในฐานะวิชาเลือก มีข้อผิดพลาดทั้งหมดจำนวน 1,759 จุด ปรากฏ 4 ลักษณะ ซึ่งมีลักษณะที่มีข้อผิดพลาดมากที่สุดคือ การสะกดคำ รองลงมาคือ การเขียนภาษาลาวโดยใช้ถ้อยคำเป็นภาษาไทย ระดับปานกลางคือ การเขียนภาษาลาวโดยสะกดตามอักขรวิธีของภาษาไทย และน้อยที่สุดคือข้อผิดพลาดในการใช้คำ ด้านการสะกดคำมี 3 ลักษณะ ซึ่งมีข้อผิดพลาดมากที่สุดคือ การเขียนสระ รองลงมาคือ พยัญชนะ และน้อยที่สุดคือวรรณยุกต์ ด้านการเขียนพยัญชนะ การเขียนรูปพยัญชนะต้นผิดพลาดมากกว่าการเขียนรูปพยัญชนะ

¹อาจารย์ประจำ, คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (Lecturer, Faculty of Liberal Arts, Ubon Ratchathani University), Email: loylounant.o@ubu.ac.th

followed by ຮ, ຂ, ມ, ຍ, ອ, ຈ, ຍ, ຫ, ຫ, ຫ, ຫ, and ທ, respectively. The least frequently misspelled were ສ and ທ ງ. For final consonants, the most common error was in writing ນ, followed by ງ, ມ, ກ, ດ, and ບ, respectively, with ອ being the least frequently misspelled. In vowel spelling errors, the most commonly misspelled word was ເອົາ, followed by ອ່, ອີ, and ອີ, ເອົ, ໄອ, ໄອ, ເອຍ, ອີວ, ອີ, and ອະ. The least frequently misspelled were ອີ and ເອາະ. Tone errors were related to writing words with the wrong tonal markers. Additionally, using Thai words in Lao writing was identified as a common error, particularly at the phrasal level. In terms of applying Thai orthography to Lao writing, the most common errors involved words with vowel diphthongs such as ຕ -ຍ and ຕ ອ ຍ, as well as clusters. Lexical errors frequently included the incorrect usage of words such as ປີ້ (ticket), ຂ້ອຍ (me), and ເລື້ອງ (story), respectively.

Keywords: Lao Language Writing errors, Misspelling, Teaching Lao language

บทนำ

การเขียนเป็นการสื่อสารประเภทหนึ่งในการนำเสนอข้อมูลความรู้ ความคิดและประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้ส่งสารสู่ผู้รับสาร หากผู้ส่งสารบกพร่องด้านความรู้ความคิดในการเขียน การถ่ายทอดสื่อสารก็บกพร่องและด้อยคุณค่าตามไปด้วย ดังนั้นผู้ส่งสารในการเขียนพึงตระหนักเสมอว่าผู้รับสารคือใคร รับสารแล้วจะเกิดผลอย่างไร (Junsooksri, 2008: 1) การเขียนมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวัน ช่วยสื่อความหมาย ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจของตนเองออกมาเป็นตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายของตนให้ผู้อื่นเข้าใจ (Somprayoon, 1996: 146) ดังนั้น การเขียนภาษาลาวเป็นการสื่อสารผ่านอักษรลาว เพื่อให้ผู้อ่านสามารถรับสารได้ตามความต้องการ หากการเขียนเกิดข้อผิดพลาด จะทำให้การสื่อสารนั้นบกพร่องได้ การเขียนสามารถส่งผลดีและผลเสียให้กับผู้เขียนได้ สอดคล้องกับ Chanprakhon, 2007: 5 การสะกดคำที่ถูกต้องจะทำให้จุดประสงค์ในการสื่อสารนั้นมีคุณภาพ สื่อสารได้ตามความต้องการอันเป็นสิ่งที่นำมาซึ่งความถูกต้องและเป็นประโยชน์แก่ผู้เขียน ในทางตรงข้าม หากผู้เขียนนั้นมีการสะกดคำที่ผิดพลาดก็จะทำให้การ

เขียนนั้นไม่มีคุณภาพที่ดี สื่อสารบกพร่องทางด้านความหมายและสร้างความเสียหายแก่ผู้เขียนเช่นเดียวกัน จากที่กล่าวมานั้น ทำให้ผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญในการเขียน และสอดคล้องกับการเขียนภาษาลาวเบื้องต้นในฐานะวิชาเลือกของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จากการศึกษาข้อมูลและตรวจงาน การเขียนภาษาลาวเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาภาษาลาวเบื้องต้น พบว่า มีข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาลาวหลายลักษณะ และจากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการเขียนภาษาลาวของ Chanthao, & Unthanon, (2013) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับข้อบกพร่องการเขียนภาษาลาวของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น มีการศึกษาเกี่ยวกับการเขียนพยัญชนะ สระและเครื่องหมาย โดยมีข้อบกพร่องในการเขียนเขียนพยัญชนะ สระและเครื่องหมาย ความบกพร่องพบการใช้สระไม่ถูกต้อง ใช้วรรณยุกต์สลับระหว่างไม้เอกและไม้โท ไม่ใช้เครื่องหมายวรรคตอน งานวิจัยดังกล่าวเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากการเขียนที่ใช้ภาษาแบบทางการ ดังนั้น จึงแนะนำให้การศึกษาวิจัยต่อไปควรมีการเขียนในบริบทของการใช้ชีวิตประจำวันของนักศึกษา และยังเห็นว่าการศึกษากการเขียนภาษาลาวยังไม่ครอบคลุมต่อบริบทภาษาแม่ของผู้เรียนภาษาลาวในฐานะต่างประเทศ ควรมีการศึกษากการใช้คำ การใช้ภาษาแม่เขียนภาษาต่างประเทศ การเขียนภาษาต่างประเทศเป็นภาษาแม่ เป็นต้น นอกจากนี้ Rojanapittayakorn, 1995: 230 อ้างใน Yoo-Yen, 1997: 39 ได้กล่าวว่า แม้ว่าภาษาลาวและภาษาไทยจะมีลักษณะใกล้เคียงกันมากจนสามารถสื่อสารกันได้ในขณะที่พูดกันคนละภาษาก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาให้ถี่ถ้วน จะเห็นว่าภาษาลาวเป็นภาษาที่มีลักษณะแตกต่างกับภาษาไทย จะสังเกตได้ว่าพยัญชนะลาวหลายตัวเขียนต่างกับของไทย เช่น ตัว บ ไปไม่เขียนเหมือน ข ไซของไทย เช่น คำว่า “เบียร์ลาว” ในภาษาลาวจะเขียนเป็น “เขยลาว” จากประเด็นนี้ทำให้รู้ว่า ถึงภาษาไทยและลาวจะคล้ายกันมากแต่ก็มีรายละเอียดที่ต่างกัน นอกจากนี้ยังมี Purintrapibal, 2010: 54 ได้แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่อาจกล่าวได้ว่าเป็นปัจจัยหลักที่เข้ามามีบทบาทต่อการเรียนรู้ภาษาที่ 2 หรือ ภาษาต่างประเทศที่สำคัญที่สุดคืออิทธิพลของของภาษาแม่ของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะลักษณะของภาษาแม่และภาษาต่างประเทศ รวมถึงลักษณะทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและผู้เรียนแตกต่างกันมาก นอกจากนี้ ยังมีปัญหาเรื่องการแทรกแซงของภาษาแม่ จะเกิดขึ้นง่ายมากเมื่อผู้เรียนอยู่ในช่วงวัยรุ่นและผู้ใหญ่ ที่ปรากฏให้เห็นจากการที่ผู้เรียนนำความรู้ทางภาษาบางอย่างจากภาษาแม่ซึ่งมีรูปแบบโครงสร้างหรือการใช้ภาษาที่ไม่เหมือนกันมาใช้ในการพูดและการเขียนในภาษาที่ตนเรียน จากประเด็นนี้ทำให้ทราบว่า

ภาษาแม่มีอิทธิพลและแทรกแซงภาษาต่างประเทศของผู้เรียนและจุดนี้ก็ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาต่างประเทศได้ และ งานวิจัยของ Chanthao, & Unthanon, 2013: 125 ได้อธิบายว่า การทำความเข้าใจสาเหตุของการเขียนภาษาลาวบกพร่องของผู้เรียน เข้าใจรูปแบบและลักษณะที่ผิดพลาดของการเขียนภาษาลาวทำให้เกิดประโยชน์ให้แก่ผู้สอนได้เช่น การปรับปรุงเอกสารประกอบการสอน วิธีการเรียนการสอนภาษาลาว ตลอดจนการฝึกทักษะการเขียนให้แก่นักศึกษาได้อย่างเหมาะสม อันจะทำให้เกิดกระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและผู้เรียนสามารถนำภาษาลาวไปประยุกต์ใช้ในวิชาชีพอย่างมีเหตุผลด้วย จากประเด็นนี้ทำให้ทราบ่ว่า หากทราบลักษณะข้อผิดพลาดของการเขียนแล้วจะทำให้เกิดประโยชน์แก่ผู้สอนและผู้เรียนได้ นอกจากนี้ Klueaknon, 2007: 23-24 เห็นว่าสามารถใช้เป็นแนวทางแก้ไขข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและปรับปรุงให้เกิดการพัฒนาที่ดีขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่สองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงทำให้เห็นว่า การเขียนสะกดคำมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันและความเป็นอยู่ของบุคคลในปัจจุบัน เพราะการเขียนสะกดคำถูกต้องช่วยให้ผู้อ่านและเขียนหนังสือได้ถูกต้อง สื่อความหมายได้แจ่มชัดและมีความมั่นใจในการเขียน ทำให้ผลงานที่เขียนมีคุณภาพขึ้น (Manok, 2021: 26-27)

จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้นและจากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้ปฏิบัติหน้าที่ทำการสอนในรายวิชาภาษาลาวเบื้องต้นในฐานะวิชาเลือกในปีการศึกษา 2560-2562 โดยใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาลาวเบื้องต้นที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเกี่ยวกับการสะกดคำตามอักขรวิธีลาวและการใช้คำ หลังจากที่ได้ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนและได้ตรวจผลงานของนักศึกษาแล้วพบว่า นักศึกษามีข้อผิดพลาดในทักษะการเขียนภาษาลาวหลายลักษณะ เช่น ข้อผิดพลาดในการสะกดคำ การเขียนภาษาลาวโดยใช้ถ้อยคำเป็นภาษาไทย การเขียนภาษาลาวโดยสะกดตามอักขรวิธีของภาษาไทย เป็นต้น ดังนั้น เพื่อต้องการทราบลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาลาวเบื้องต้นทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ผู้วิจัยจึงสนใจทำวิจัยเรื่อง “ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาลาวเบื้องต้นฐานะวิชาเลือกของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ระหว่างปีการศึกษา 2560-2562” โดยใช้หลักการสะกดคำตามอักขรวิธีลาว การใช้คำลาว การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากชิ้นงานการเขียนบรรยายเชิงสร้างสรรค์ในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาในรายวิชาภาษาลาวเบื้องต้น ใน 3 หัวข้อ คือ การเขียนเรื่องความประทับใจ เรื่องตลกและเรื่องอวยพร ผลการวิจัยนี้สามารถขยายผลโดยใช้ลักษณะข้อผิดพลาด

เหล่านั้นเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาเอกสารประกอบการสอน วิธีสอน ผักกักขะการเขียนภาษาลาวเบื้องต้นของนักศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และผู้สนใจทั่วไปเพื่อส่งเสริมการเขียนและการใช้ภาษาลาวให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อทราบลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาลาวเบื้องต้น ฐานวิชาเลือกของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ระหว่างปีการศึกษา 2560-2562 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
2. ทราบลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาลาวเบื้องต้น ฐานวิชาเลือกของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ระหว่างปีการศึกษา 2560-2562
3. ทราบข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนา เอกสารประกอบการเรียนการสอน วิธีการสอน ผักกักขะการเขียนภาษาลาวเบื้องต้นของนักศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานีและผู้สนใจทั่วไป

ระเบียบวิธีวิจัย

1. กรอบแนวคิด

1.1 กรอบในด้านเวลา ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาวันที่ 25 มีนาคม 2563 โดยกำหนดขอบเขตเวลาของข้อมูลที่นำมาศึกษา คือ ปี 2560-2562

1.2 กรอบเนื้อหาการศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาของการศึกษาได้แก่ การสะกดคำตามอักขรวิธีลาว การใช้คำลาว จากชิ้นงานการเขียนบรรยายเชิงสร้างสรรค์ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชาภาษาลาวเบื้องต้น กลุ่มวิชาโทภูมิภาคลุ่มน้ำโขงศึกษามบปปรับปรุง พ.ศ. 2560 ปีการศึกษา 2560-2562 จำนวน 372 ชิ้นงาน จำนวน 3 หัวข้อ ได้แก่ 1) เขียนเรื่อง “ความประทับใจ” จำนวน 164 ชิ้นงาน 2) เขียนเรื่อง “เรื่องตลก” จำนวน 119 ชิ้นงาน และ 3) เรื่อง “คำอวยพร” จำนวน 89 ชิ้นงาน

1.3 กรอบในด้านพื้นที่ ได้แก่คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่กลุ่มประชากรศึกษาอยู่และกำหนดเฉพาะเจาะจงเป็นห้องเรียนที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาลาวเบื้องต้นเท่านั้นของแต่ละปีการศึกษา 2560 -2562

1.4 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่นักศึกษาทั้งหมดที่เรียนในรายวิชา ภาษาลาวเบื้องต้น ฐานวิชาเลือก กลุ่มวิชาโทภูมิภาคลุ่มน้ำโขงศึกษา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 ที่

ปรากฏอยู่ในฐานข้อมูลรายวิชาตั้งแต่ปีการศึกษา 2560 -2562 ทั้งหมดจำนวน 372 คน ได้มาด้วยการกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบจำเพาะเจาะจง (purposive sampling) จำแนกเป็นแต่ละปีการศึกษาได้ คือ ปี 2560 จำนวน 116 คน หัวข้อ“ความประทับใจ” ปี 2561 จำนวน 119 คน หัวข้อ“เรื่องตลก” ปี 2562 จำนวน 137 คน หัวข้อ“ความประทับใจ” 48 คน และ หัวข้อ“คำอวยพร” จำนวน 89 คน

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

2.1 นำเสนอหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยต่อ คณะ ศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

2.2 สืบค้นและรวบรวมชิ้นงานต่าง ๆ ให้ครบจำนวน 372 ชิ้นและแยกตามปีการศึกษา

2.3 นำชิ้นงานต่าง ๆ ที่นักศึกษาเขียนมาตรวจและศึกษาอย่างละเอียดว่า นักศึกษาเขียนผิดจุดใดบ้าง จุดใดที่นักศึกษา-ใช้คำไม่ถูกต้องตามหลักของภาษาลาวแสดงว่าจุดนั้นเป็นข้อผิดพลาดโดยยึดตามหลักการเขียนอักษรวิธและการใช้คำลาว

2.4 บันทึกข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาลาวแต่ละจุดให้เป็นแต่ละลักษณะข้อผิดพลาดในแต่ละปีการศึกษาแล้วนำมารวมกันโดยการนับจุดผิดพลาดและจุดใดที่เหมือนกันก็จัดให้เป็นจุดเดียวกันแล้วนับเป็นจำนวนครั้งที่ผิดพลาด

2.5 นำข้อมูลลักษณะข้อผิดพลาดมาจำแนกความถี่ และคำนวณคิดเป็นร้อยละเพื่อพิจารณาความมากน้อย

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 นำแต่ละชิ้นงานของแต่ละปีการศึกษามาศึกษาวิเคราะห์หาลักษณะข้อผิดพลาด

3.2 บันทึกข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่เป็นลักษณะเดียวกันไว้ด้วยกันให้เป็นหมวดหมู่

3.3 นำผลการวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาลาวเบื้องต้นของนักศึกษาแต่ละปีการศึกษาที่ลำดับความมากน้อยแล้วมาคิดค่าร้อยละ

3.4 นำค่าร้อยละของแต่ละลักษณะข้อผิดพลาดในแต่ละปีการศึกษามาพิจารณาลำดับความมากน้อย

3.5 นำผลการวิเคราะห์ที่พิจารณาลำดับความมากน้อยของแต่ละปีมา

สังเคราะห์และพิจารณาคำร้อยละของแต่ละลักษณะข้อผิดพลาดเป็นภาพรวม ปี 2560-2562

3.6 นำผลการสังเคราะห์แต่ละลักษณะข้อผิดพลาดภาพรวมมาคิดหาคำร้อยละอีกครั้งแล้วพิจารณาลำดับความมากน้อย

3.7 สรุปผลการวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาลาวเบื้องต้นของนักศึกษาด้วยตารางวิเคราะห์และการอธิบายแบบพรรณนาวิเคราะห์ได้ตาราง

3.8 นำผลสรุปลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาลาวเบื้องต้นของนักศึกษามาวิเคราะห์อภิปรายผลเทียบกับวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาความสอดคล้อง ความเหมือนและแตกต่าง และเสนอข้อเสนอนะ

ความรู้เบื้องต้นในการการสะกดคำ

1. ความหมายของการสะกดคำ การเขียนสะกดคำคือ การนำตัวอักษรมาเรียงร้อยให้เกิดความหมายตามหลักของภาษานั้น ๆ ซึ่งมี นักวิชาการด้านการใช้ภาษาได้กล่าวถึงการเขียนสะกดคำเฉพาะคำในภาษาไทยไว้ดังนี้ “การเขียนสะกดคำหมายถึง การเขียนคำตามหลักเกณฑ์ได้อย่างถูกต้อง โดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดและตัวการันต์ ตามลำดับ เพื่อให้สามารถออกเสียงได้ชัดเจนและสื่อความหมายได้ถูกต้อง” (Kwanput, 2010: 13) สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำในข้างต้น คือ การนำอักษร ทั้ง พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และเครื่องหมายต่าง ๆ มาเขียนประสม ร้อยเรียงให้เป็นคำที่มีความหมายสามารถสื่อสารได้ตามต้องการได้อย่างถูกต้องตาม ไวยากรณ์

2. ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ การเขียนสะกดคำได้ถูกต้องจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจข้อความที่เขียนได้รวดเร็วถูกต้อง ทั้งจะช่วยให้เกิดทัศนคติที่ดีแก่ผู้ที่ได้อ่านข้อความที่เขียนนั้นด้วย นอกจากนั้นการเขียนสะกดคำ ยังช่วยให้ผู้เขียนเกิดความมั่นใจในตนเองทุกครั้งที่เขียน การเขียนที่ถูกต้องจะช่วยให้ผู้เขียนอธิบายความเห็นตามที่ต้องการด้วยถ้อยคำที่ถูกต้องสละสลวยยิ่งขึ้น (Sakcharoen, 1974: 3) อ้างใน Duangpetch, (1990: 2) และการเขียนสะกดคำมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันและความเป็นอยู่ของบุคคลในปัจจุบัน เพราะการเขียนสะกดคำถูกต้องช่วยให้ผู้อ่านและเขียนหนังสือได้ถูกต้อง สื่อความหมายได้แจ่มชัดและมีความมั่นใจในการเขียน ทำให้ผลงานที่เขียนมีคุณภาพขึ้น (Phupluem, 1996: 12) อ้างใน (Klueakon, 2007: 23-24)

การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error Analysis)

1. ความหมายของคำว่า “errors” Corder (1973: 259-261) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “errors” ไว้ว่า “errors” คือ ข้อผิดพลาดที่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศเป็นผู้ทำโดยที่ “errors” นี้แสดงถึงคำพูดหรือข้อความที่อาจจะผิดทางด้านไวยากรณ์ หรือทางด้านความหมาย กล่าวคือ ข้อความใดที่ไม่เป็นที่ยอมรับ (unacceptable) ของเจ้าของภาษาถือว่าเป็น “errors” หรือ บางครั้ง “errors” อาจคลุมไปถึงการที่ผู้เรียนพูดหรือเขียนไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ (inappropriate) ก็ได้ อีกคำหนึ่งที่ Corder (1973) ใช้เรียก “errors” คือ “breaches of the code” ซึ่งหมายถึงการทำผิดกฎเกณฑ์ภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนกำลังเรียนอยู่ และในระหว่างที่ผู้เรียนทำความเข้าใจกฎเกณฑ์นั้นๆ จึงมีโอกาที่จะพูดผิด หรือเขียนผิดได้ เช่น ต่อไปนี้เป็นลักษณะของ “errors” ที่ Corder (1973) ได้อธิบายไว้ 1) “errors” บางชนิดเกิดขึ้นอย่างมีระบบและเราสามารถบอกล่วงหน้าได้ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อไร “errors” ชนิดนี้มักจะเกิดจากความแตกต่างของภาษาแม่และภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนกำลังเรียน 2) “errors” ที่เราไม่สามารถคาดคะเนได้ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นเมื่อไร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้เรียนแต่ละคน (Bumroongthai, 2010: 19)

(Dulay, Burt and Krashen, 1982) อ้างใน Manok, (2021: 25) กล่าวว่า ข้อผิดพลาดคือการพูดหรือการเขียนของผู้เรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศที่เจ้าของภาษาหรือผู้ที่รู้ภาษาดีเห็นว่ายังบกพร่องหรือไม่สมบูรณ์ซึ่งอาจเป็นคำหรือโครงสร้าง (Royal Academy, 2013) รูปแบบหรือโครงสร้างของภาษาที่เจ้าของภาษาพิจารณาว่าไม่เป็นที่ยอมรับเนื่องจากนำมาใช้อย่างไม่ถูกต้อง (Klassen, 1991) การใช้ภาษาในลักษณะดังกล่าวแสดงออกถึงผลจากการเรียนรู้อย่างผิด ๆ หรือการเรียนรู้ที่ยังไม่สมบูรณ์ (Richards, 1974) ผู้เรียนมักสร้างภาษาขึ้นมาระหว่างที่เรียนรู้ภาษาที่สอง ทั้งการพูดและการเขียนทำให้การใช้ภาษาไม่ถูกต้องตามหลักภาษา แต่ถือเป็นเรื่องปกติที่ผู้เรียนสร้างข้อผิดพลาดในระหว่างเรียนรู้ภาษาที่สอง

สรุปแล้ว เห็นว่า “Error” คือข้อผิดพลาดที่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศเป็นผู้ทำรวมถึงคำพูดหรือข้อความที่อาจจะผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์ หรือทางด้านความหมายที่ไม่เป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษา หรือผู้ที่รู้ภาษาดี และยังรวมถึงการเขียนไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ เขียนบกพร่องหรือไม่สมบูรณ์ซึ่งอาจเป็นคำหรือโครงสร้าง ใช้ภาษาอย่างไม่ถูกต้องตามหลักภาษาและผู้วิจัยจะใช้เพื่อพิจารณาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาลาว

2. การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error analysis) การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error analysis) คือกระบวนการวิเคราะห์ความบกพร่องในด้าน ไวยากรณ์ การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดว่าเกิดการเบี่ยงเบนหรือผิดพลาดจากโครงสร้างทางไวยากรณ์ของ ภาษาอย่างไร สามารถใช้เป็นแนวทางแก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆ ที่เกิดขึ้นและปรับปรุงให้เกิดการพัฒนาที่ดีขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่สองได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Manok, (2021: 26-27)

3. ประเภทของข้อผิดพลาด ประเภทของข้อผิดพลาดแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ตามหลักไวยากรณ์ทางภาษาอังกฤษ คือ การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดตามลักษณะทางภาษาศาสตร์ (Linguistic taxonomy) การจำแนกข้อผิดพลาดทางภาษาศาสตร์ โดยส่วนประกอบต่าง ๆ ทางภาษาได้แก่ความหมายและคำศัพท์ (Semantics and vocabulary) ไวยากรณ์ และหน่วยคำ (Syntax and morphology) ระบบเสียง (Phonology) และวาทกรรม (Discourse) และส่วนประกอบที่มีความหมายทางภาษาศาสตร์ เช่น คำบุพบท กริยาวิเศษณ์ นามวลี เป็นต้น เครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดประเภทต่าง ๆ ที่พบ จะใช้การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดที่เน้นโครงสร้างทางด้านภาษาศาสตร์ เช่น วิเคราะห์ข้อผิดพลาดโดยการบันทึกเสียงของ นักเรียนจากการเล่าเรื่องสั้นหรือการนำเสนองาน โดยสามารถจำแนกข้อผิดพลาดออกเป็น 3 ส่วน คือ หน่วยคำ ความหมาย และคำศัพท์ Dulay, Burt, & Karshen (1982) อ้างใน (Manok, (2021: 28)

ภาษาแม่กับการเรียนภาษาต่างประเทศ

คำจำกัดความ เกณฑ์ที่หลากหลาย ซึ่งทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ในการพิจารณาที่แตกต่างกัน เช่น ภาษาแม่ หมายถึงภาษาของแม่หรือภาษาที่แม่ใช้พูดกับลูก ภาษาแม่ หมายถึงภาษาที่คนเราเรียนรู้ได้มาโดยธรรมชาติเป็นภาษาแรกในการสื่อสารในสังคม ภาษาแม่ หมายถึงภาษาที่ผู้เรียนนำข้อมูลไปเป็นฐานช่วยเมื่อเรียนภาษาอื่น เป็นต้น (Purintrapibal, 2010: 52) การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (foreign language acquisition) ถือว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ต้องอาศัยการประมวลผลข้อมูลและการสร้างความจำที่ซับซ้อนที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถทางภาษาและสามารถใช้ภาษานั้นเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Gaonac'h, 1987; 1990; 2005 อ้างใน Purintrapibal, 2010: 53-55) การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศต้องอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญหลายด้าน ได้แก่

1. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับระบบภาษาของภาษาที่เรียน
2. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน
3. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผู้สอน
4. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับบริบทหรือสภาพแวดล้อมอื่นๆ

ปัจจัยที่อาจกล่าวได้ว่าเป็นปัจจัยหลักที่เข้ามามีบทบาทต่อการเรียนรู้ภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศที่สำคัญที่สุด คืออิทธิพลของภาษาแม่ของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศ ปัญหาดังกล่าวถือว่าเป็นปัญหาที่พบบ่อยมากในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อลักษณะทางภาษาของภาษาแม่หรือภาษาที่ 1 และภาษาต่างประเทศที่เรียนหรือภาษาที่ 2 รวมทั้งลักษณะทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมของผู้เรียนมีความแตกต่างกันมากและเมื่อเป็นการเรียนการสอนในประเทศที่ผู้เรียนไม่ได้ใช้ภาษาที่กำลังเรียนนั้นเป็นภาษาที่ 2 หรือเป็นภาษาในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน (exolingual communication) (Purintrapibal, 2010: 53-55)

นอกจากนี้ปัญหาการแทรกแซงของภาษาแม่เกิดขึ้นได้ง่ายเมื่อผู้เรียนอยู่ในช่วงวัยรุ่นหรือผู้เรียนที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ซึ่งเป็นวัยที่พัฒนาการใช้ภาษาแม่ได้อย่างคล่องแคล่วแล้ว ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้ที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศจะยากลำบากมากในช่วงอายุหลัง 12-13 ปี ซึ่งได้ผ่านช่วงที่เรียกว่า “ช่วงวิกฤติ” (critical period) มาแล้วในที่นี้หมายความว่า ผู้เรียนที่ผ่านพ้นช่วงวัยวิกฤตินี้ ระบบภาษาของภาษาแม่ได้มีการพัฒนาอย่างสมบูรณ์แล้ว ทำให้ยากต่อการที่จะพัฒนาหรือรับเอาระบบของภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศเข้ามาใช้สมบูรณ์เช่นเดียวกับภาษาแม่ แต่ผู้เรียนก็มีแนวโน้มที่จะนำเอาลักษณะของของภาษาแม่ที่พัฒนาไว้อย่างสมบูรณ์แล้วนั้นเข้ามาแทนที่รูปแบบหรือลักษณะของภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศที่ตนไม่คุ้นเคย (Krashen, 1981; Gaonac'h, 1987; Giacobbe, 1990; Besse & Porquier, 1991 อ้างใน Purintrapibal, 2010: 53-55) ปัญหาการแทรกแซงของภาษาแม่ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศปรากฏให้เห็นจากการที่ผู้เรียนนำความรู้ทางภาษาบางอย่างจากภาษาแม่ซึ่งมีรูปแบบโครงสร้างหรือการใช้ภาษาที่ไม่เหมือนกันมาใช้ในการพูดหรือการเขียนในภาษาต่างประเทศที่เรียน ทั้งนี้ในการพูดและการเขียน โดยปัญหาดังกล่าวจะสามารถสังเกตหรือวิเคราะห์ได้อย่างชัดเจนการที่ผู้เรียนสร้างระบบภาษาขึ้นใหม่ เรียกว่า Interlanguage หรือเรียกในภาษาไทย “ภาษาในระหว่าง” (Purintrapibal, 2010: 53-55)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Chanthao & Unthanon (2013) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาลาวของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น” โดยมีจุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาลาวของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นเกี่ยวกับการเขียนพยัญชนะ สระ และเครื่องหมาย โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อสอบปลายภาครายวิชาภาษาลาวเพื่อการสื่อสาร 1 ระหว่างปีการศึกษา 2546-2548 ด้วยการสุ่มตัวอย่างจากชุดข้อสอบ จำนวน 278 ชุด ผลการศึกษาข้อบกพร่องของการเขียนพยัญชนะ สระ และ เครื่องหมาย พบว่า ข้อบกพร่องของการเขียนพยัญชนะ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ การเขียนพยัญชนะต้นบกพร่อง ทั้งการเขียนพยัญชนะต้นเดียวและการเขียนพยัญชนะต้นประสม คือ อักษรควบกล้ำและอักษรนำ โดยพบว่า มีข้อบกพร่องในการเขียนพยัญชนะต้น 19 หน่วยเสียง ไม่พบการเขียนผิดพลาดในพยัญชนะ 8 ตัว ได้แก่ จ ฎ บ ฝ ฝ ๑ ๓ ส่วนพยัญชนะประสมพบว่ามีข้อบกพร่องทั้งอักษรควบกล้ำ ได้แก่ ๑ ๓ ซึ่งนักศึกษานำหน่วยเสียงควบกล้ำในภาษาไทยไปใช้ในการเขียนภาษาลาว และพบว่ามีการใช้อักษรนำบกพร่องทั้งการใช้ อ นำ และ ๓ นำ นอกจากนี้ยังพบข้อบกพร่องจากการนำรูปพยัญชนะในภาษาไทยไปเขียนเป็นภาษาลาว ข้อบกพร่องของการเขียนสระและเครื่องหมายแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ การใช้สระบกพร่อง พบว่ามีการใช้สระพ้องเสียงแต่ต่างรูป การใช้สระสับสนและการใช้สระผิดรูปและไม่ถูกต้อง ส่วนข้อบกพร่องของการเขียนเครื่องหมาย พบว่า มีการใช้วรรณยุกต์สับสนโดยเฉพาะความสับสนระหว่างวรรณยุกต์เอกและวรรณยุกต์โทข้อบกพร่องในการใช้วรรณยุกต์ในคำที่ไม่ควรใช้ และการไม่ใช้เครื่องหมายวรรณยุกต์ในคำที่ควรใช้ ส่วนข้อบกพร่องของการใช้เครื่องหมายประกอบข้อความ พบสาเหตุมาจากการไม่ใช้เครื่องหมายมี 3 เครื่องหมายหลัก คือ เครื่องหมายจั่วเม็ด เครื่องหมายจุดและเครื่องหมายถาม สาเหตุทำให้นักศึกษาเขียนภาษาลาวบกพร่องเกิดจากอิทธิพลของภาษาแม่ คือ ภาษาไทยกลางหรือภาษาไทยถิ่นอีสาน ที่มีต่อการเขียนภาษาลาว ทำให้นักศึกษานำลักษณะการเขียนและคำศัพท์มาใช้ในการเขียนภาษาลาว การไม่รู้คำศัพท์ภาษาลาว การออกเสียงคำผิด ตลอดจนความผิดพลาดในหลักการเขียนอักษรวิธภาษาลาว

Yoo-Yen (1997) ทำวิจัยเรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างภาษาไทยกับภาษาลาวและข้อบกพร่องในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาลาวที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” ซึ่งมีวัตถุประสงค์ คือ 1) การศึกษาความแตกต่างระหว่างระบบเสียงภาษาไทยกับภาษาลาว และ 2) ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของ

นักศึกษาลาวที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความแตกต่างระหว่างระบบเสียงภาษาไทยกับภาษาลาว พบจากการวิจัยครั้งนี้ มี 3 ประการ คือ 1) ภาษาไทยมีหน่วยเสียงพยัญชนะ 21 หน่วยเสียง หน่วยเสียงพยัญชนะที่มีในภาษาไทยแต่ไม่มีในภาษาลาวคือ / ch/ และ /r/ ภาษาลาวมีหน่วยเสียงพยัญชนะ 20 หน่วยเสียง หน่วยเสียงที่มีในภาษาลาวแต่ไม่มีในภาษาไทยคือ /ก/ 2) ภาษาไทยมีหน่วยเสียงพยัญชนะควบ 11 หน่วยเสียง แต่ภาษาลาวไม่มีหน่วยเสียงพยัญชนะควบ 3) หน่วยเสียงพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ที่มีตรงกันทั้งภาษาไทยและภาษาลาว บางครั้งก็มีการใช้แตกต่างกันการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาลาวที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีข้อบกพร่องในการสะกดคำ ได้แก่ การใช้พยัญชนะผิด การใช้สระผิด การใช้วรรณยุกต์ผิด และการใช้การันต์ผิด

Chuchuen (1999) ศึกษากระบวนการเขียน-อ่าน ไทย-ลาว สถาบันราชภัฏเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี โดยงานวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอักษรดั้งเดิมและวิวัฒนาการของการเขียนหนังสือของชนชาติไทย-ลาว งานวิจัยนี้ขึ้นอยู่กับพื้นฐานความเชื่อมั่นของการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับตัวอักษรไทยที่เราใช้กันอยู่ในปัจจุบัน ความเป็นมาเนื่องจากการคิดค้นและการจารึกของพ่อขุนรามคำแหงมหาราช กรุงสุโขทัย ในระหว่างปี พ.ศ. 1826-1835 ทั้งศึกษาวิวัฒนาการ การแพร่กระจายของการใช้ตัวอักษรไปทั่วอินโดจีน โดยเฉพาะกรณีศึกษาการใช้ตัวอักษรที่มีความใกล้เคียงกันในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผลการวิจัยพบว่า 1) การค้นพบต้นกำเนิดรูปแบบและอักษรวิธ้อักษรไทยได้อักษรพ่อขุนรามคำแหง ซึ่งประดิษฐ์คิดค้น พ.ศ. 1826 และจารึกบนหลักศิลา พ.ศ. 1835 ไม่มีการค้นพบหลักฐานการจารึกก่อนหน้านี้ 2) ประชาชนไทยและประชาชนลาวยังใช้ตัวอักษรตามรูปแบบของพระมหาธรรมราชาลิไท (ราว พ.ศ. 1900) รวมทั้งอักษรวิธีที่วางรูปสระไว้รอบตัวพยัญชนะดังเช่น เตา ตี ตู ตี เป็นลักษณะเด่นชัด 3) การศึกษาวิวัฒนาการ ปรากฏว่าการใช้อักษรในประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไปมากกว่าในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้แก่ รูปแบบตัวอักษร (ตัวอักษรไทยน้อย) ยังมีรูปแบบใกล้เคียงกับของพระมหาธรรมราชาลิไทอยู่มาก ในด้านอักษรวิทยาของตัวไทน้อยในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เช่น การใช้ตัวสะกดยังคงใช้ตัวสะกดตรงตามมาตรา แม่ ก.กา แม่ กก แม่ กด แม่ กบ แม่ กก แม่ เกอย แม่ กน แม่ กม และแม่ เกอว เช่นเดียวกับอักษรไทยแต่ยังใช้ตัวสะกดตรงตามมาตราเช่นเดียวกัน แต่คำที่ภาษาไทยยืมมาจากภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาบาลี-สันสกฤต ภาษาเขมร ภาษาจีน ภาษายุโรป เป็นต้น จะใช้ตัวสะกดตามที่มาของภาษานั้น ๆ ข้อนี้แตกต่างจากอักษรวิธีของลาว ตัวอย่างคำ เช่น

กมล กษัตริย์ เขมร ชาติ โรเบิร์ต ราชอาณาจักร เสด็จ อีเมล เป็นต้น ในภาษาลาวจะเขียนเป็น กะมน กะสัด ขะเหมน ชาต โลเป็ด ลาดชะกาน สะเต็ด อีเมน เป็นต้น 4) ในการเขียนวิชาภาษาลาวนักศึกษาไทยจะมีปัญหาสำคัญในการใช้ตัวสะกดที่สับสนทั้ง 8 มาตรา ปัญหารองลงมาก็คือการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ซึ่งในภาษาลาวไม่มี ใช้ ควบกล้ำมีเพียงควบกล้ำ ว เท่านั้น ส่วนปัญหาร่วมกันของนักศึกษาไทย-ลาวอาจถือว่าเป็นปัญหาเล็กน้อยคือการออกเสียงวรรณยุกต์ที่ผิดเพี้ยนกันบ้าง เป็นเรื่องที่แก้ไขได้โดยง่าย

ผลการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาลาวเบื้องต้นฐานะวิชาเลือกของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ระหว่างปีการศึกษา 2560-2562 โดยยึดตามหลักการสะกดคำตามอักขรวิธีลาว การใช้คำลาวและการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลและหาค่าความถี่แล้วจัดลำดับความมากน้อย จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาลาวเบื้องต้นฐานะวิชาเลือก ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ระหว่างปีการศึกษา 2560-2562 มีข้อผิดพลาดทั้งหมด 1,759 จุด ประกอบด้วย 4 ลักษณะข้อผิดพลาด ดังนี้

1. ข้อผิดพลาดในการสะกดคำ การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการสะกดคำได้แยกเป็นลักษณะข้อผิดพลาดย่อยออกเป็น 3 ลักษณะย่อย ได้แก่ ข้อผิดพลาดในการเขียนพยัญชนะ ข้อผิดพลาดในการเขียนสระ ข้อผิดพลาดในการเขียนวรรณยุกต์ ในนั้น ลักษณะที่มีข้อผิดพลาดมากที่สุดคือ ข้อผิดพลาดในการเขียนสระ เขียนผิด 540 จุด คิดเป็นร้อยละ 40.05 รองลงมาก็คือข้อผิดพลาดในการเขียนพยัญชนะ เขียนผิด 456 จุด คิดเป็นร้อยละ 33.82 และน้อยที่สุดคือข้อผิดพลาดในการเขียนวรรณยุกต์เขียนผิด 352 จุด คิดเป็นร้อยละ 26.11

ก. ข้อผิดพลาดในการเขียนพยัญชนะ ข้อผิดพลาดในการเขียนพยัญชนะมีทั้งหมด 456 จุด แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะย่อย คือ 1) การเขียนรูปพยัญชนะต้นผิด และ 2) การเขียนรูปพยัญชนะท้ายผิด ซึ่งทั้งสองลักษณะย่อยนี้มี 456 จุด ในนั้น ลักษณะที่มีข้อผิดพลาดมากที่สุดคือ การเขียนรูปพยัญชนะต้นผิด มีข้อผิดพลาดทั้งหมด 309 จุด คิดเป็นร้อยละ 67.76 และส่วนลักษณะการเขียนรูปพยัญชนะท้าย ผิด มีข้อผิดพลาดจำนวน 147 จุด คิดเป็นร้อยละ 32.23 โดยรายละเอียด ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อผิดพลาดในการเขียนพยัญชนะต้นผิด ทั้งพยัญชนะเดี่ยว พยัญชนะประสมรวมแล้ว มี 23 ตัว ได้แก่ ภ ข ฉ ง ญ ล ย ฎ ฏ ฐ ฒ ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ พยัญชนะต้นที่ไม่มีข้อผิดพลาดในการเขียน จำนวน 10 ตัว คือ จ ด ต น บ ฅ ฅ ฅ ฅ ฅ พยัญชนะต้นที่มักเขียนผิดมากที่สุดคือ พยัญชนะตัว ฌ / ล เขียนผิดจำนวน 107 จุด คิดเป็นร้อยละ 34.63 รองลงมาคือพยัญชนะตัว ฌ / ฮ เขียนผิดจำนวน 105 จุด คิดเป็นร้อยละ 35.98 ระดับปานกลาง คือ พยัญชนะตัว ฌ / ข ตัวอย่าง ดังนี้

ตัวอย่างที่ 1- ข้อผิดพลาดในการเขียนพยัญชนะต้น ตัว ฌ/ล

คำที่เขียนผิดพลาด	จะเร็น	ล่าวเร็น	ล่าวอวย
คำที่เขียนถูกต้อง	จะเร็น	ล่าวเร็น	ล่าวอวย

ตัวอย่างที่ 2- ข้อผิดพลาดในการเขียนพยัญชนะต้น ตัว ฌ/ฮ

คำที่เขียนผิดพลาด	ฮ่วงเรียว	ฮ่วงกาย	ฮ่วงอบ
คำที่เขียนถูกต้อง	ฮ่วงเรียว	ฮ่วงกาย	ฮ่วงอบ

ส่วนที่ 2 ข้อผิดพลาดในการเขียนรูปพยัญชนะท้าย ผิด พยัญชนะท้ายที่มักเขียนผิดมากที่สุดคือ น/น เขียนผิดจำนวน 38 จุด คิดเป็นร้อยละ 25.83 รองลงมาคือพยัญชนะท้ายตัว ฌ/ง เขียนผิดจำนวน 37 จุด คิดเป็นร้อยละ 25.17

ตัวอย่างที่ 3- คำที่มักเขียนพยัญชนะท้ายลาวผิดพลาด ตัว น/น

คำที่เขียนผิดพลาด	หุ้มบ่า	หุ้มงาน	บ่ม	ทาส
คำที่เขียนถูกต้อง	หุ้มบ่า	หุ้มงาน	บ่ม	ทาส

ตัวอย่างที่ 4. คำที่มักเขียนพยัญชนะท้ายลาวผิดพลาดตัว ฌ/ง

คำที่เขียนผิดพลาด	ຂອງ	ຮ່າງກາຍ	ທຸກຍ່າວ
คำที่เขียนถูกต้อง	ຂອງ	ຮ່າງກາຍ	ທຸກຍ່າວ

ข.ข้อผิดพลาดในการเขียนสระ การสะกดคำด้านการเขียนสระมีข้อผิดพลาดทั้งหมด 540 จุด แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะย่อย คือ

การเขียนรูปสระผิด มีข้อผิดพลาดทั้งหมด 297 จุด คิดเป็นร้อยละ 55 % ในลักษณะย่อยนี้ สระที่มีข้อผิดพลาดมากที่สุดคือ สระ เอีย มีข้อผิดพลาดทั้งหมด 58 จุด คิดเป็นร้อยละ 19.52 รองลงมาคือ สระ อ๋ มีข้อผิดพลาดทั้งหมด 54 จุด คิดเป็นร้อยละ 18.18 ถัดไปคือ สระ อี มีข้อผิดพลาดทั้งหมด 40 จุด คิดเป็นร้อยละ 13.46 ระดับปานกลางคือ อี เอีย ไอ ไอ เอย อือ อี อะ น้อยที่สุด คือ อี และ เอะ

ตัวอย่างที่ 1- ข้อผิดพลาดในการเขียนการเขียนสระ **เอา / เอา**

คำที่เขียนผิดพลาด	เอา	เธา	เทว	เฐว	เจว
คำที่เขียนถูกต้อง	เอา	เธา	เทว	เฐว	เจว

ตัวอย่างที่ 2- ข้อผิดพลาดในการเขียนสระ **อ / ออ**

คำที่เขียนผิดพลาด	เอา	เทอ	เเอ	เเอ
คำที่เขียนถูกต้อง	เอา	เทอ	เเอ	เเอ

การเขียนสระเปลี่ยนรูป ได้แก่ ไม้ก้น อ ไม้ก่ง อ ผิดพลาด มีข้อผิดพลาดทั้งหมดจำนวน 243 จุด แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะย่อย ในนั้น ลักษณะที่ผิดพลาดมากที่สุดคือ การเขียนคำแล้วไม่ใส่รูปไม้ก่งลาว (**อ**) รองลงมาคือ การเขียนคำแล้วใส่รูปไม้ก้น (**อ**) ผิด มีข้อผิดพลาดทั้งหมด 62 จุด คิดเป็นร้อยละ 25.51 และ น้อยที่สุดคือ การเขียนคำแล้วใส่รูปไม้ก่ง (**อ**) ผิด มีข้อผิดพลาดทั้งหมด 41 จุด คิดเป็นร้อยละ 16.87

1) การเขียนคำแล้วใส่รูปไม้ก้น (อ) ผิด การเขียนลักษณะนี้มีข้อผิดพลาดทั้งหมด 62 จุด คิดเป็นร้อยละ 25.51 ซึ่งคำที่มักเขียนผิดมากที่สุดคือ คำว่า **เบ้าน/เป็น** เขียนผิดพลาด 44 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 70.96 รองลงมาคือ คำว่า **เธิด / ทำ** เขียนผิดพลาด 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.51 และอื่นๆ ตัวอย่าง ดังนี้

คำที่เขียนผิดพลาด	เบ้าน	เธิด	เจบ	เฐน	เเทน
คำที่เขียนถูกต้อง	เบ้าน	เธิด	เจบ	เฐน	เเทน

2) การเขียนคำแล้วใส่รูปไม้ก่ง (อ) ผิด การเขียนลักษณะนี้มีข้อผิดพลาดทั้งหมด 41 จุด คิดเป็นร้อยละ 16.87ซึ่งคำ ที่มักเขียนผิดมากที่สุดคือคำว่า **เอบอว/ ครอบครัว** เขียนผิดพลาด 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 48.78-รองลงมาคือคำว่า **เทอ/ หัว** เขียนผิดพลาด 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.39 และอื่น ๆ ตัวอย่างดังนี้

เทอ/หัว เขียนผิดพลาด 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.39 และอื่น ๆ ตัวอย่างดังนี้				
คำที่เขียนผิดพลาด	เอบอว	เทอ	เเอบอว	เฐน
คำที่เขียนถูกต้อง	เอบอว	เทอ	เเอบอว	เฐน

3) การเขียนคำแล้วไม่ใส่รูปไม้ก่งลาว (อ) ผิด การเขียนลักษณะนี้มีข้อผิดพลาดทั้งหมด 140 จุด คิดเป็นร้อยละ 57.61 ซึ่งคำที่มักเขียนผิดมากที่สุดคือ คำว่า **เคน / คน** เขียนผิดพลาด 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.28 รองลงมาคือ **เคน/จน** เขียนผิดพลาด 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.14 และอื่น ๆ ตัวอย่างดังนี้

คำที่เขียนผิดพลาด	อน	จน	ปะสบ	ง	ทงกันฮ้ม
คำที่เขียนถูกต้อง	อัน	จน	ปะสิบ	ง	ทงกันฮ้ม

ค. ข้อผิดพลาดในการเขียนวรรณยุกต์ การเขียนลักษณะนี้มีข้อผิดพลาดทั้งหมด 352 จุด คิดเป็นร้อยละ 26.11 ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะย่อย คือ 1) การเขียนคำโดยไม่เติมรูปวรรณยุกต์ และ 2) การเขียนคำโดยใช้รูปวรรณยุกต์-พบว่าจำนวนข้อผิดพลาดทั้งหมดจำนวนเท่ากัน คือ 176 จุด คิดเป็นร้อยละ 50 ของข้อผิดพลาดในการเขียนวรรณยุกต์ มีรายละเอียด ดังนี้

1) การเขียนคำโดยไม่เติมรูปวรรณยุกต์ การเขียนลักษณะนี้มีจำนวนข้อผิดพลาดทั้งหมด 176 จุด คิดเป็นร้อยละ 50 คำที่เขียนโดยขาดรูปวรรณยุกต์มีข้อผิดพลาดมากที่สุดคือคำว่า จ้ง/จึง เขียนผิดพลาด 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.54 รองลงมาคือคำว่า บั๊ว/ที่ตี เขียนผิดพลาด 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.84 และอื่น ๆ ตัวอย่างดังนี้

คำที่เขียนผิดพลาด	จ้ง	รวมกัน	บั๊ว	มอญฮาย
คำที่เขียนถูกต้อง	จึง	รวมกัน	ที่ตี	มอญฮาย

2) การเขียนคำโดยใช้รูปวรรณยุกต์ผิด การเขียนลักษณะนี้มีจำนวนข้อผิดพลาดทั้งหมด 176 จุด คิดเป็นร้อยละ 50 ซึ่งคำที่เขียนโดย ใช้รูปวรรณยุกต์ผิดพลาดมากที่สุด คือ คำว่า บั๊ว(ทั้ง)และ ฮ้อย(ฉัน), ผม เขียนผิดพลาด 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.25 รองลงมาคือคำว่า ฮั๊ว(ขอให้) เขียนผิดพลาด 3 ครั้ง คิดเป็น ร้อยละ 1.7 และอื่น ๆ ตัวอย่างดังนี้

คำที่เขียนผิดพลาด	ฮ้อย	บั๊ว	ฮั๊ว	ฮั๊วฮาย
คำที่เขียนถูกต้อง	ฮ้อย	ทั้ง	ฮั๊ว	ฮั๊วฮาย

2. การเขียนภาษาลาวโดยสะกดตามอักขรวิธีของภาษาไทย

จากการศึกษา พบว่า การเขียนภาษาลาวโดยสะกดตามอักขรวิธีของภาษาไทย มีข้อผิดพลาดทั้งหมดจำนวน 75 จุด เท่ากับ 4.26 % คำที่มักเขียนผิดพลาดมากที่สุดคือคำว่า เวย(เลย) เขียนผิดพลาด 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12 รองลงมาคือ ฮงน (เรียน) เขียนผิดพลาดจำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.3 คำว่า เหวง(เพลง) และ ไท (ไกล) เขียนผิดพลาดจำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8 คำว่า ฮอบลือ (ครอบครัว) เขียนผิดพลาด 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.6 เป็นต้น และอื่น ๆ ตัวอย่าง

คำที่เขียนผิดพลาด	เวย	เรียน	ไท	ฮอบลือ	เวยง
คำที่เขียนถูกต้อง	เลย	เรียน	ไท	ครอบครัว	วัง

3. การเขียนภาษาลาวโดยใช้ถ้อยคำเป็นภาษาไทย จากการศึกษาพบว่า การเขียนภาษาลาวโดยใช้ถ้อยคำเป็นภาษาไทย มีข้อผิดพลาดทั้งหมดหลายแบบ เช่น การใช้คำทักทาย การใช้คำขอบคุณ การใช้วลี การใช้คำนาม การใช้คำสรรพนาม การใช้คำกริยา การใช้คำคุณศัพท์ การใช้คำบุพบท และอื่น ๆ พบว่า ลักษณะนี้มีข้อผิดพลาดทั้งหมดจำนวน 289 จุด คิดเป็นร้อยละ 16.42 ชนิดคำที่มักจะเขียนเป็นภาษาลาวมากที่สุดคือ การใช้วลี มีข้อผิดพลาดทั้งหมดจำนวน 120 จุด คิดเป็นร้อยละ 41.52 รองลงมา คือ การใช้คำกริยา มีข้อผิดพลาดทั้งหมดจำนวน 63 จุด และอื่น ๆ ตัวอย่างดังนี้

คำที่ใช้คำพูดเป็นภาษาไทย	คำพูดที่เป็นภาษาลาว	ความหมายในภาษาไทย
สะอัสดี	สะบายดี	สวัสดี
สะท้อดดี	สะบายดี	สวัสดี
ຂອບຄຸນ	ຂອບໃຈ	ขอบคุณ
ເດີນເວນ	ຍ່າງຫຼິ້ນ	เดินเล่น
ມາກມາຍ	ຫຼວງຫຼາຍ	มากมาย

4. ข้อผิดพลาดในการใช้คำ จากการศึกษาพบว่าลักษณะข้อผิดพลาดในการใช้คำ มีข้อผิดพลาดทั้งหมดจำนวน 47 จุด คิดเป็นร้อยละ 2.67 คำที่มักใช้ผิดพลาดมากที่สุดคือคำว่า **ຂອງຂ້ອຍ**/ของฉัน เขียนผิดจำนวน 4 คำ คิดเป็นร้อยละ 8.51 และคำอื่น ๆ เช่น

คำที่ใช้ผิดพลาด	คำที่ถูกต้อง	ความหมายในภาษาไทย
ຂອງຂ້ອຍ	ຂອງຂ້ອຍ	ของฉัน
ຢູ່ຮຽນ	ຢູ່ເຮືອນ	อยู่บ้าน
ທັມໄປ	ທັມໄປ	ทั้งไป
ຊື່ບີ້ເດັດ	ຊື່ເລກເດັດ	ชื่อเลขเด็ด
ຖືກບີ້	ຖືກເລກ	ถูกเลข ถูกหวย

อภิปรายผล

จากการศึกษา โดยพิจารณาจากหลักการสะกดคำตามอักษรวิธีลาว การใช้คำลาวและการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error analysis) ผู้วิจัยใช้หลักการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด Error หลักการสะกดและการใช้คำลาวเป็นตัวกำหนดวิเคราะห์ข้อผิดพลาด ต่าง ๆ ในการเขียนภาษาลาวแต่ละจุด กำหนดข้อผิดพลาดเป็นหลายลักษณะ ข้อผิดพลาดหลังจากวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลแล้ว พบว่า ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาลาวเบื้องต้นฐานะวิชาเลือกของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ระหว่างปีการศึกษา

2560-2562 พบ 4 ลักษณะข้อผิดพลาด ได้แก่ 1) ข้อผิดพลาดในการสะกดคำ 2) การเขียนภาษาลาวโดยใช้ถ้อยคำเป็นภาษาไทย 3) การเขียนภาษาลาวโดยสะกดตามอักขรวิธีของภาษาไทย และ 4) ข้อผิดพลาดในการใช้คำ โดยมีข้อผิดพลาดทั้งหมดจำนวน 1,759 จุด ในนั้น ลักษณะที่มีข้อผิดพลาดมากที่สุด คือ ข้อผิดพลาดในการสะกดคำ ซึ่งมีจำนวน 1,348 จุด คิดเป็นร้อยละ 76.63 รองลงมาคือ การเขียนภาษาลาวโดยใช้คำพูดเป็นภาษาไทย มีจำนวน 289 จุด คิดเป็นร้อยละ 16.42 ถัดไปคือ การเขียนภาษาลาวโดยสะกดตามอักขรวิธีของภาษาไทย ซึ่งมี 75 จุด คิดเป็นร้อยละ 4.26 และ ลำดับน้อยที่สุดคือ ข้อผิดพลาดในการใช้คำ ซึ่งมี 47 จุด คิดเป็นร้อยละ 2.67 จากการศึกษา โดยพิจารณาจากหลักการสะกดคำตามอักขรวิธีลาว การใช้คำลาวและการวิเคราะห์ พบว่า ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาลาว มี 4 ลักษณะ มีข้อผิดพลาด ทั้งหมด 1,759 จุด สอดคล้องกับ Dulay, Burt & Karshen (1982 อ้างใน(Manok, 2021: 28) ที่จำแนกประเภทการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดตามลักษณะทางภาษาศาสตร์ การจำแนกข้อผิดพลาดทางภาษาศาสตร์ โดยส่วนประกอบต่าง ๆ ทางภาษา ได้แก่ ความหมายและคำศัพท์ ซึ่งสอดคล้องกับบริบทขอบเขตการศึกษาของงานวิจัยคือ พิจารณาจากหลักการสะกดคำตามอักขรวิธีลาว การใช้คำลาวและการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด และหากพิจารณาถึงลักษณะข้อผิดพลาดจากงานของ Chanthao & Unthanon (2013) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาลาวของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น” พบว่า ข้อบกพร่องของการเขียนพยัญชนะ สระ และเครื่องหมาย ทั้ง 3 ลักษณะนี้สอดคล้องกับข้อที่ 1 คือ ลักษณะข้อผิดพลาดในการสะกดคำ ซึ่งแตกต่างออกไป 3 ลักษณะ ที่เป็นอย่างนั้น เพราะว่า ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลอย่างละเอียดตามหลักการสะกดคำและการใช้คำในภาษาลาว โดยจดบันทึกแต่ละจุดผิดพลาดไว้ โดยพิจารณาตาม Bumroongthai (2010: 19) ข้อผิดพลาดที่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศเป็นผู้ทำโดยที่คำพูดหรือข้อความที่อาจจะผิดทางด้านไวยากรณ์ หรือทางด้านความหมาย กล่าวคือ ข้อความใดที่ไม่เป็นที่ยอมรับ (unacceptable) ของเจ้าของภาษาถือว่าเป็นผิดพลาด แล้วจัดเป็นหมวดตามแต่ละลักษณะข้อผิดพลาด

การจัดลำดับความมากน้อยของลักษณะที่มีข้อผิดพลาด ที่เป็นอย่างนั้น เพราะว่า มีการแยกย่อยออกเป็น 3 ลักษณะ คือ ข้อผิดพลาดในการเขียนพยัญชนะ ข้อผิดพลาดในการเขียนสระและข้อผิดพลาดในการเขียนวรรณยุกต์จึงทำให้จำนวนข้อผิดพลาดมาก สอดคล้องกับ Chanthao & Unthanon (2013) ที่ศึกษาข้อบกพร่องของการเขียนพยัญชนะ สระ และ เครื่องหมาย ซึ่งในส่วนนี้เห็นว่า ข้อบกพร่องในการเขียน

เครื่องหมาย คือ ข้อผิดพลาดในการเขียนวรรณยุกต์ ในที่นี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นศึกษาเฉพาะใช้
เครื่องหมายวรรณยุกต์เท่านั้นไม่มีศึกษาเครื่องหมายวรรคตอน

จากการกำหนดลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาลาวนั้นเห็นว่า มีความคล้ายและแตกต่างจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีลักษณะคล้ายกันแต่ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้มีการศึกษาความถี่ คิดค่าร้อยละของความถี่และจัดลำดับความยากน้อยในขณะเดียวกันในงานวิจัยของ Chanthao & Unthanon (2013) ไม่ได้ศึกษาความถี่ ไม่คิดค่าร้อยละและจัดลำดับ

1) ข้อผิดพลาดในการสะกดคำ

ก. ข้อผิดพลาดในการเขียนพยัญชนะ มี 456 จุด แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะย่อย คือ 1) การเขียนรูปพยัญชนะต้นผิด และ 2) การเขียนรูปพยัญชนะท้าย ผิด ซึ่งในนั้น ลักษณะที่มีข้อผิดพลาดมากที่สุดคือ การเขียนรูปพยัญชนะต้นผิด มี 309 จุด คิดเป็นร้อยละ 67.76 ที่เป็นอย่างนั้นเพราะพยัญชนะในภาษาลาวมีมาก ทั้งพยัญชนะเดี่ยวและพยัญชนะประสม พยัญชนะลาวทุกตัวสามารถเป็นพยัญชนะต้นได้ นอกจากนั้นในพยัญชนะต้นของภาษาลาวยังมีความคล้ายคือกับภาษาไทยสอดคล้องกับ Yoo-Yen (1997:39) ภาษาลาวและภาษาไทยจะมีลักษณะใกล้เคียงกันมากจนสามารถสื่อสารกันได้ในขณะที่พูดกันคนละภาษา นอกจากนั้น ในภาษาลาวเองก็มีอักษรหลายตัวที่รูปคล้ายกัน จึงทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเขียนพยัญชนะต้นผิดพลาดมากกว่าพยัญชนะท้าย การกำหนดลักษณะข้อผิดพลาด ใน 2 ลักษณะนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chanthao & Unthanon (2013) ได้กำหนดลักษณะข้อบกพร่องในการเขียนพยัญชนะ เป็น 3 ลักษณะคือ ข้อบกพร่องในการเขียนพยัญชนะต้น พยัญชนะประสมและพยัญชนะท้าย จุดที่แตกต่างกันคือการกำหนดลักษณะบกพร่องในการเขียนพยัญชนะประสม ลักษณะนี้จำแนกย่อยเป็นการเขียนพยัญชนะอักษรนำ พยัญชนะควบกล้ำ ซึ่งในส่วนนี้ผู้วิจัยได้รวมไว้ในพยัญชนะต้นโดยยึดตามหลักการหน้าที่ของพยัญชนะลาว กล่าวคือทำหน้าที่เป็นพยัญชนะต้นและหน้าที่พยัญชนะท้าย

ส่วนที่ 1 ข้อผิดพลาดในการเขียนพยัญชนะต้นผิด ทั้งพยัญชนะเดี่ยว พยัญชนะประสมรวมแล้ว มี 23 ตัว ได้แก่ ภ ข ฉ ง จ ฉ ย ก ท ผ ฝ ม บ ย ล ว ฮ อ ธ ทง ตย ชน ชน ฑ พยัญชนะต้นที่ไม่มีข้อผิดพลาดในการเขียนมีจำนวน 10 ตัว ได้แก่ จ ด ค น บ ป ฝ ฬ ร ทอ จากข้อมูลที่ได้กล่าวมา ที่เป็นอย่างนั้นเพราะว่า พยัญชนะต้นที่มีการเขียนผิดพลาดนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า เป็นพยัญชนะที่นักศึกษาใช้บ่อยและมีลักษณะคล้ายกับภาษาไทย ดังที่ Yoo-Yen (1997:39) กล่าวว่า ภาษาลาวและภาษาไทยจะมีลักษณะ

ใกล้เคียงกันมากจนสามารถสื่อสารกันได้ในขณะที่พูดกันคนละภาษา นอกจากนั้นในงานวิจัยของ Chanthao & Unthanon (2013) พบข้อบกพร่องในการเขียนพยัญชนะต้นมี 19 อักษร ไม่พบการเขียนผิดพลาดในพยัญชนะ 8 ตัว ได้แก่ จ ฎ บ บ ฝ ฝ อ ธ โดยสังเกตเห็นว่า พยัญชนะ 5 ตัว (จบบ ฝ ฝ) มีข้อมูลตรงกันว่าไม่พบข้อผิดพลาดในการเขียน พยัญชนะต้นที่มักเขียนผิดมากที่สุดคือ พยัญชนะตัว ฌ/ล เขียนผิด 107 จุด เช่น

คำที่เขียนผิดพลาด ฌ้าธอย ฌ้าธอย จะธริบ ฌ้าธริด ฌ็อง

คำที่เขียนถูกต้อง ฌ้าวอย ฌ้าวอย จะฌริบ ฌ้าฌิด ฌ็อง

มีการใช้ ฌ และ ฌ แทน ฌ เพราะอาจเข้าใจว่า ฌ ให้ปรับเป็น ฌ/ฮ และ ฌ/ร เมื่อเขียนเป็นภาษาลาว รองลงมาคือตัว ฌ/ฮ เขียนผิดจำนวน 105 จุด เช่น

คำที่เขียนผิดพลาด ฌຸງເຮືອງ ฌຸງກາຍ ฌົກວອບ

คำที่เขียนถูกต้อง ຮຸງເຮືອງ ຮຸງກາຍ ฌົກຮອບ

จากคำเหล่านี้ เห็นว่าผู้เขียนจะใช้ ฌ และ ฌ แทน ฌ ระดับปานกลาง คือ พยัญชนะตัว ฌ/ ฌ เขียนผิดจำนวน 48 จุด เช่น

คำที่เขียนผิดพลาด ບ້ອຍ ບ້າພະເຈົ້າ ບັ້ນໄປ

คำที่เขียนถูกต้อง ຂ້ອຍ ຂ້າພະເຈົ້າ ຂັ້ນໄປ

สังเกตเห็นว่า มีการเขียนตัว ฌ แทน ฌ ถัดไประดับปานกลาง ฌ/ ฌ คือ

คำที่เขียนผิดพลาด ສະທານ ບະທົມ ທ່າຍຮູບ

คำที่เขียนถูกต้อง ສະຖານ ບະຖົມ ທ່າຍຮູບ

สังเกตเห็นว่า มีการเขียนตัว ฌ แทน ฌ และถัดไปเขียนตัว ฌ/ ฌ ผิดพลาดคือ

คำที่เขียนผิดพลาด ຜ່ານນາ ຄວນ້ຳ ນັກກົນຫຼາຍ

คำที่เขียนถูกต้อง ຜ່ານມາ ຄວນ້ຳ ນັກກົນຫຼາຍ

สังเกตเห็นว่า มีการเขียน ฌ แทน ฌ และอื่น ๆ จากการสังเกตเห็นว่า มีลักษณะการเขียนพยัญชนะต้นผิดมี 2 ลักษณะคือ การเขียนผิดด้วยอักษรลาวคล้ายกันและเขียนผิด เพราะสับสนระหว่างอักษรลาวและอักษรไทยที่คล้ายกัน

ส่วนที่ 2 ข้อผิดพลาดในการเขียนรูปพยัญชนะท้าย (ตัวสะกด) ผิดเขียนผิดมากที่สุดคือ ฌ/น เขียนผิด 38 จุด คิดเป็นร้อยละ 25.83 รองลงมาคือตัว ฌ/ง เขียนผิด 37 จุด คิดเป็นร้อยละ 25.17 ถัดไปคือตัว ฌ/ม เขียนผิด 21 จุด เท่ากับ 14.29 % และน้อยที่สุดคือ พยัญชนะตัว ฌ/ว พยัญชนะท้ายหรือตัวสะกดในภาษาลาว Chanthao & Unthanon (2013) พบว่า ภาษาลาวมีตัวสะกดทั้งหมด 8 หน่วยเสียง 8 รูป

เท่ากับภาษาไทย ใช้ตัวสะกดตรงตามมาตรา ขณะที่ภาษาไทยมาตราเดียวอาจใช้ตัวสะกดได้หลายรูป ซึ่งสอดคล้องกับ Yoo-Yen (1997) กล่าวว่า การเขียนพยัญชนะสะกดในภาษาลาว ทั้ง 8 มาตรา จะเขียนโดยใช้พยัญชนะสะกดตรงตามเสียงของแต่ละมาตราเท่านั้น การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยพบว่า มีการเขียนพยัญชนะท้ายผิดทุกตัว พยัญชนะท้ายที่มักเขียนผิดมากที่สุดคือ น/น ตัวอย่าง

คำที่เขียนผิดพลาด	หุ้มบัว	ผัวງาบ	บัม	ทาส
คำที่เขียนถูกต้อง	หุ้มบัว	ผัวງาบ	บับ	ทาบ

ข้อผิดพลาดมีการใช้ ม ว ร สะกดแทน น เพราะ ม มีรูปคล้าย น การใช้ ว ร สะกด เพราะเคยชินกับภาษาไทยที่บางคำ เช่น อุบล-ผลงาน การ เป็นต้น รองลงมาคือพยัญชนะท้ายตัว ง/ง ตัวอย่าง

คำที่เขียนผิดพลาด	ຂອງ	ຮ່າງກາຍ	ທຸກຍ່າວ
คำที่เขียนถูกต้อง	ຂອງ	ຮ່າງກາຍ	ທຸກຍ່າງ

ข้อผิดพลาด มีการใช้ ອ ວ ງ สะกดแทน ງ เพราะว่ เสียงของคำนั้นคล้ายกัน จึงทำให้ผู้เขียนสับสนและการใช้ ງ และ ອ ວ ງ ถัดไปคือพยัญชนะท้ายตัว ມ/ມ ตัวอย่าง

คำที่เขียนผิดพลาด	ປັ້ນຂຽນ	ສວຍງາມ	ຄວາມດີໃຈ
คำที่เขียนถูกต้อง	ປັ້ມຂຽນ	ສວຍງາມ	ຄວາມດີໃຈ

ข้อผิดพลาด มีการใช้ ນ สะกดแทน ມ ที่เป็นอย່างนั้นเพราะว่า พยัญชนะทั้งสองนั้นมีลักษณะคล้ายกันผู้เขียนจึงมักสับสนใช้สลับกันและเสียงของคำนั้นยังคล้ายกัน

จากข้อมูลทีกล่าวไปนั้นเห็นว่า ตัวสะกดในภาษาลาว 8 มาตรา ใช้ตัวสะกดตรงตามเสียงของแต่ละมาตราเท่านั้น Yoo-Yen (1997) นอกจากนี้ Chuchuen (1999) กล่าวว่า ภาษาลาวยังคงใช้ตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดทั้ง 8 ตัว ส่วนคำไทย คำที่ไทยยืมมาจากต่างประเทศ เช่น ภาษาบาลี-สันสกฤต ภาษาเขมร ภาษาจีน ภาษายุโรป เป็นต้น จะใช้ตัวสะกดตามที่มาของภาษานั้น ๆ ข้อนี้แตกต่างจากอักขรวิธีของลาว และ Chanthao & Unthanon (2013) พบว่า ภาษาไทยมาตราตัวสะกดเดียวอาจใช้ตัวสะกดได้หลายรูป นอกจากนั้นก็พบว่า มีความสับสนในการใช้ตัวสะกดลาว เนื่องด้วย รูปอักษรที่คล้ายกันและเสียงคำและอักษรที่คล้ายกัน อย่างไรก็ตาม ยังพบการใช้อักษรไทยมาสะกดแทนอักษรลาว เช่น “ล” และ “ง” ที่เป็นอย่งนั้นเพราะในภาษาไทยใช้สะกด “ล” และ “ง” ได้ ผู้เขียนมี

ความชินเคยกับภาษาไทยที่เป็นภาษาแม่ ที่มีอิทธิพลและแทรกแซงในการเรียนภาษาที่ 2 ของผู้เรียน สอดคล้องกับ Purintrapibul (2010: 54) กล่าวถึงการแทรกแซงของภาษาแม่ว่า ผู้เรียนมีแนวโน้มที่จะนำเอกลักษณ์ของของภาษาแม่ที่พัฒนาไว้อย่างสมบูรณ์แล้วเข้ามาแทนที่รูปแบบหรือลักษณะของภาษาที่ 2 ที่ตนไม่คุ้นเคย

ข. ข้อผิดพลาดในการเขียนสระ มีข้อผิดพลาดทั้งหมดจำนวน 540 จุด แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะย่อย คือ 1) การเขียนรูปสระผิด และ 2) การเขียนสระเปลี่ยนรูป ได้แก่ ไม้กั้น อ ไม้กั้น อิ ผิดพลาด ซึ่งลักษณะที่มีข้อผิดพลาดมากที่สุดคือ 1) การเขียนรูปสระผิด มีข้อผิดพลาดทั้งหมด 296 จุด คิดเป็นร้อยละ 54.81 สระที่มีข้อผิดพลาดมากที่สุดคือ สระ **เอา** มีข้อผิดพลาด 58 จุด คิดเป็นร้อยละ 19.59 รองลงมาคือ สระ **อ** มีข้อผิดพลาด 54 จุด คิดเป็นร้อยละ 18.24 และ ผิดพลาดน้อยที่สุด คือ สระ **อิ** และ **เอาะ** มีข้อผิดพลาด 2 จุด คิดเป็นร้อยละ 0.34 ส่วนลักษณะที่ 2) การเขียนสระเปลี่ยนรูป (ไม้กั้น อ ไม้กั้น อิ) ผิดพลาด มีข้อผิดพลาดทั้งหมด 240 จุด คิดเป็นร้อยละ 44.44 % ในนั้นมีข้อผิดพลาดมากที่สุดคือ การเขียนคำแล้วไม่ใส่ไม้กั้นลาว (อิ) มี 140 จุด คิดเป็นร้อยละ 58.33 รองลงมาคือการเขียนไม้กั้น อ ผิด ทั้งหมด 62 จุด คิดเป็นร้อยละ 25.83 และ ข้อผิดพลาดน้อยที่สุดคือ การเขียนคำแล้วใส่ไม้กั้นลาว (อิ) ผิดมีจำนวน 41 จุด คิดเป็นร้อยละ 17.08

จากการพิจารณาเห็นว่าการเขียนรูปสระผิดและการเขียนสระเปลี่ยนรูป ได้แก่ ไม้กั้น อ ไม้กั้น อิ ผิดพลาด ทั้งสองส่วนมีขอบเขตการศึกษาที่แตกต่างกัน ด้านการเขียนรูปสระผิดมีขอบเขตการศึกษาในการประกอบคำที่ใช้สระเดี่ยว สระประสม และสระพิเศษ ทั้งหมด 28 ตัว ส่วนด้านการเขียนสระเปลี่ยนรูป ได้แก่ ไม้กั้น อ ไม้กั้น อิ ผิดพลาด มีขอบเขตการศึกษาเฉพาะการสะกดคำที่มี ไม้กั้น อ ไม้กั้น อิ ซึ่งแยกย่อยออกเป็นหลายลักษณะ ได้แก่ 1) การเขียนคำแล้วใส่ไม้หันอากาศ (อ) ผิด 2) การเขียนคำแล้วใส่รูปไม้กั้นลาว (อิ) ผิด และ 3) การเขียนคำแล้วไม่ใส่ไม้กั้นลาว (อิ) การกำหนดลักษณะข้อผิดพลาดนี้ เมื่อเทียบกับงานวิจัยของ Chanthao & Unthanon (2013) ขอบกพร่องด้านสระ ได้แก่ การใช้สระบกพร่องพบว่ามีการใช้สระพ้องเสียงแต่ต่างรูป การใช้สระสับสนและการใช้สระผิดรูปและไม่ถูกต้อง เห็นว่า มีลักษณะแตกต่างกัน จุดที่สอดคล้องกันคือ การใช้สระผิดรูปตรงกับการเขียนรูปสระผิด สระที่มีข้อผิดพลาดมากที่สุดคือ สระ **เอา** ตัวอย่าง

คำที่เขียนผิดพลาด	เอา	เรา	เท่า	เจ้า	จั่ว
-------------------	-----	-----	------	------	------

คำที่เขียนถูกต้อง	เอา	เรา	เท่า	เจ้า	จั่ว
-------------------	-----	-----	------	------	------

จากคำเหล่านั้นเห็นว่า ผิดพลาดเพราะไม่เติมไม้ก่ง รong ลงมาคือ สระ อ ตัวอย่าง

คำที่เขียนผิดพลาด	พอ	ต่อ	พ่อ	ขอ
-------------------	----	-----	-----	----

คำที่เขียนถูกต้อง	พอ	ต่อ	พ่อ	ขอ
-------------------	----	-----	-----	----

ผิดพลาดเพราะเติมพยัญชนะ อ คล้ายสระ ออ ไทย ถัดไปคือ สระ อิ ตัวอย่าง

คำที่เขียนผิดพลาด	ถือ	บังวือ	สู้	กะตือวือ
-------------------	-----	--------	-----	----------

คำที่เขียนถูกต้อง	ถือ	บังวือ	สู้	กะตือวือ
-------------------	-----	--------	-----	----------

ผิดพลาดเพราะเติมพยัญชนะ อ คล้ายสระ อือ ไทย เป็นต้น ส่วนการเขียนคำแล้วใส่ไม้หันอากาศ (ฮ) ผิด คือผิดพลาดเพราะเติมไม้กันผิด จากไม้กันเป็นไม้ก่ง ตัวอย่าง

คำที่เขียนผิดพลาด	เบิน	เริด	เจับ	เฉ่น	เชน
-------------------	------	------	------	------	-----

คำที่เขียนถูกต้อง	เบิน	เริด	เจับ	เฉ่น	เชน
-------------------	------	------	------	------	-----

การเขียนคำแล้วใส่รูปไม้ก่งลาว (ฮ) ผิด คือ ผิดพลาดเพราะเติมไม้กัน ซึ่งคล้ายกับสระ อัว ไทย ตัวอย่าง

คำที่เขียนผิดพลาด	ลอบลัว	ทัว	ลัวทัว	ทัวงา
-------------------	--------	-----	--------	-------

คำที่เขียนถูกต้อง	ลอบลัว	ทัว	ลัวทัว	ทัวงา
-------------------	--------	-----	--------	-------

การเขียนคำแล้วไม่ใส่ไม้ก่งลาว (ฮ) ผิดพลาดเพราะไม่เติมไม้ก่ง เป็นการสะกดแบบภาษาไทยเช่น คน/คน ประสบ/ประสบ จน/จน และอื่นๆ เช่น ตัวอย่าง

คำที่เขียนผิดพลาด	คน	จน	ประสบ	งัว	กัวกันฮัว
-------------------	----	----	-------	-----	-----------

คำที่เขียนถูกต้อง	คน	จน	ประสบ	งัว	กัวกันฮัว
-------------------	----	----	-------	-----	-----------

จากการพิจารณาข้อผิดพลาดเหล่านั้นเห็นว่า การเขียนรูปสระผิด และการเขียนสระเปลี่ยนรูป (ไม้กัน ฮ ไม้ก่ง ฮ) ผิดพลาด เพราะเขียนตามความชินเคยของภาษาแม่ของตนเองที่มีอิทธิพลและแทรกแซงในการเรียนภาษาที่ 2 ตรงกับ Purintrapibal (2010: 54) กล่าวว่าผู้เรียนนำเอาลักษณะของของภาษาแม่ที่พัฒนาไว้อย่างสมบูรณ์แล้วนั้นเข้ามาแทนที่รูปแบบหรือลักษณะของภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศที่ตนไม่คุ้นเคย นอกจากนี้เห็นว่าเป็นเพราะวิธีการเขียนสระที่คล้ายกัน Chuchuen (1999) ประชาชนไทยและประชาชนลาว ยังใช้ตัวอักษรตามรูปแบบของพระมหากษัตริย์ราชลัทธิ (ราว พ.ศ. 1900) รวมทั้งอักขรวิธีที่วางรูปสระไว้รอบตัวพยัญชนะดังเช่น เตา ตี ตู ตี เป็นลักษณะเด่นชัด

ค. ข้อผิดพลาดในการเขียนวรรณยุกต์ มีข้อผิดพลาดทั้งหมด 352 จุด ในนั้นแบ่งเป็นลักษณะย่อยได้ 2 ลักษณะ คือ 1) การเขียนรูปวรรณยุกต์ผิดและ 2) การเขียนคำโดยขาดรูปวรรณยุกต์ ซึ่งทั้งสองลักษณะย่อยมีจำนวนข้อผิดพลาดทั้งหมดจำนวนเท่ากัน คือ 176 จุด คิดเป็นร้อยละ 50 ในนั้น คำที่มักจะเขียนผิดคือ คำว่า

คำที่เขียนผิดพลาด	ຂ່ອຍ	ທັງ	ວັນທີ	ຮ່າງກາຍ
คำที่เขียนถูกต้อง	ຂ້ອຍ	ທັງ	ວັນທີ	ຮ່າງກາຍ

การเขียนคำโดยขาดรูปวรรณยุกต์ คำที่มักจะเขียนผิดคือ คำว่า

คำที่เขียนผิดพลาด	ຈົງ	ຮ່ວມກັນ	ທີດີ	ມ່ວນຫຼາຍ
คำที่เขียนถูกต้อง	ຈົ່ງ	ຮ່ວມກັນ	ທີດີ	ມ່ວນຫຼາຍ

จากข้อผิดพลาดทำให้เห็นว่ามี ความสับสนในการใช้เครื่องหมายวรรณยุกต์ และยังมีการเติมวรรณยุกต์เหมือนในภาษาไทย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chanthao & Unthanon (2013) แสดงให้เห็นว่า ข้อบกพร่องของการเขียนสระและเครื่องหมาย พบว่า มีการใช้วรรณยุกต์สับสนโดยเฉพาะความสับสนระหว่างวรรณยุกต์เอกและวรรณยุกต์โท ใช้วรรณยุกต์ในคำที่ไม่ควรใช้ และการไม่ใช้เครื่องหมายวรรณยุกต์ เป็นต้น นอกจากนี้ การกำหนดให้เสียงเป็นไปตามที่ต้องการในการสื่อสาร ถึงแม้ว่า ภาษาลาวและภาษาไทยจะมีเครื่องหมายวรรณยุกต์ที่เหมือนกันแต่ก็มีความแตกต่างในการผันเสียง ซึ่งสอดคล้องกับ Yoo-Yen (1997) กล่าวว่า ภาษาไทยและภาษาลาวมีจำนวนวรรณยุกต์ 5 หน่วยเสียงเท่ากัน คือ (1) เสียงสามัญ (2) เสียงเอก (3) เสียงโท (4) เสียงตรี (5) เสียงจัตวา แต่เสียงวรรณยุกต์ของภาษาไทยและภาษาลาวไม่ได้ตรงกันเสียงต่อเสียง

ข้อผิดพลาดในการเขียนวรรณยุกต์ทั้งสองลักษณะนั้น พบว่าการเขียนรูปวรรณยุกต์ผิดและการเขียนคำโดยไม่เติมรูปวรรณยุกต์มีข้อผิดพลาดเท่ากัน ด้านการเขียนรูปวรรณยุกต์ผิด เห็นว่าเป็นการเติมวรรณยุกต์ผิดจากไม่เอกเป็นไม่โท และ การไม่เติมรูปวรรณยุกต์สังเกตเห็นว่า หลงลืมและจำเสียงวรรณยุกต์ไม่ได้ มีความสับสนในการเขียนและเติมรูปวรรณยุกต์ การเขียนตามความชินเคยของภาษาตนเองที่มีอิทธิพลและแทรกแซงในการเรียนภาษาที่ 2 ซึ่ง Purintrapibal (2010: 54) เห็นว่าเกิดจากการนำเอาลักษณะของของภาษาแม่ที่พัฒนาไว้อย่างสมบูรณ์แล้วนั้นเข้ามาแทนที่รูปแบบหรือลักษณะของภาษาที่ 2 ที่ตนไม่คุ้นเคย

2) การเขียนภาษาลาวโดยใช้ถ้อยคำเป็นภาษาไทย จากการศึกษาพบว่า มีข้อผิดพลาดทั้งหมดหลายชนิด เช่น การใช้คำทักทาย การใช้คำขอบคุณ การใช้วลี การใช้คำนาม การใช้คำสรรพนาม การใช้คำกริยา การใช้คำคุณศัพท์ การใช้คำบุพบท และอื่นๆ มีข้อผิดพลาดทั้งหมดจำนวน 289 จุด คิดเป็นร้อยละ 16.42 ลักษณะถ้อยคำภาษาไทยที่มีมักจะเขียนเป็นภาษาลาวมากที่สุดคือ การใช้วลี มีข้อผิดพลาดทั้งหมดจำนวน 120 จุด คิดเป็นร้อยละ 41.52 รองลงมาคือ การใช้คำกริยา มีข้อผิดพลาดทั้งหมดจำนวน 63 จุด ถัดไปคือ การใช้คำนาม มีข้อผิดพลาดทั้งหมดจำนวน 52 จุด คิดเป็นร้อยละ 17.99 และชนิดของคำที่มีข้อผิดพลาดน้อยที่สุดคือ การใช้คำขอบคุณ และอื่น ๆ เช่น

คำที่ใช้คำพูดเป็นภาษาไทย	คำพูดที่เป็นภาษาลาว	ความหมายในภาษาไทย
ະວັດດີ	ະບາຍດີ	สวัสดิ์
ະຫວັດດີ	ະບາຍດີ	สวัสดิ์
ຂອບຄຸນ	ຂອບໃຈ	ขอบคุณ
ເດີນເລ່ນ	ຍ່າງຫຼິ້ນ	เดินเล่น
ມາກມາຍ	ຫຼວງຫຼາຍ	มากมาย

จากข้อผิดพลาดคำผิดพลาดเหล่านั้น เห็นว่ามีข้อผิดพลาดเป็นจำนวนมากเพราะความคล้ายคลึงกันของทั้งสองภาษา สามารถเข้าใจกันได้จึงทำให้มีความผิดพลาด แม้ภาษาทั้งสองมีความคล้ายกันแต่จะมีวิธีการเขียนและการใช้ที่มีรายละเอียดแตกต่างกัน ดัง Rojanapittayakorn (1995: 230 อ้างใน Yoo-Yen, 1997: 39) กล่าวว่า แม้ว่าภาษาลาวและภาษาไทยจะมีลักษณะใกล้เคียงกันมากจนสามารถสื่อสารกันได้ในขณะที่พูดกันคนละภาษาก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาให้ดีแล้ว จะเห็นว่าภาษาลาวเป็นภาษาที่มีลักษณะแตกต่างกับภาษาไทย นอกจากนั้น-นักศึกษามีความสับสนในการใช้ภาษา ความเคยชินและความสามารถในการสื่อสาร ความเคยชินของภาษาแม่ของตนเอง ที่มีอิทธิพลและแทรกแซงในการเรียนภาษาที่ 2 ดังที่ Purintrapibal (2010: 54) กล่าวถึงการนำเอาลักษณะของของภาษาแม่ที่พัฒนาไว้อย่างสมบูรณ์แล้วนั้นเข้ามาแทนที่รูปแบบหรือลักษณะของภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศที่ตนไม่คุ้นเคย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้เขียนผิดพลาด

3) การเขียนภาษาลาวโดยสะกดตามอักขระวิธีของภาษาไทย

ลักษณะข้อผิดพลาดนี้ ผิดพลาด 75 จุด คิดเป็นร้อยละ 4.26 คำที่มักเขียนผิดพลาดมากที่สุด คือคำว่า **เลียบ/เลย** เขียนผิดพลาด 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12 รองลงมาคือ **รยบ/เรียน** เขียนผิด 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.3 คำว่า **เพลง/เพลงและ ไท / ไกล** เขียนผิดพลาด 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8 เป็นต้น และอื่น ๆ เช่น

คำที่เขียนผิดพลาด **เลย** **เรียน** **ไท** **ลรอบลือ** **เลียง**

คำที่เขียนถูกต้อง **เลียบ** **รยบ** **ไท** **ลอบลือ** **วัง**

การเขียนลักษณะนี้ เขียนตามความเคยชินเพราะใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ Purintrapibal (2010: 52) ได้แสดงให้เห็นอิทธิพลของภาษาแม่หรือภาษาที่คนเราเรียนรู้ได้มาโดยธรรมชาติเป็นภาษาแรกในการสื่อสารในสังคม เพราะเหตุนี้ จึงทำให้เวลาเขียนภาษาลาวคำที่คล้ายคือกันเขียนตามความเคยชินตามภาษาแม่โดยเฉพาะคือการเขียนรูป **เอียบ แทน ย** **เพื่อง** เมื่อมีตัวสะกดในภาษาลาว นอกจากนั้นยังพบว่ามีการใช้พยัญชนะควบของภาษาไทย ซึ่งความเคยชินของภาษาแม่ของตนเองมีอิทธิพลและแทรกแซงในการเรียนภาษาที่ 2 ตรงกับ Purintrapibal (2010: 54) กล่าวว่า ผู้ใช้ภาษานำเอาลักษณะของภาษาแม่ที่พัฒนาไว้อย่างสมบูรณ์แล้วนั้นเข้ามาแทนที่รูปแบบหรือลักษณะของภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศที่ตนไม่คุ้นเคย นอกจากนั้นสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Chanthao & Unthanon (2013) ที่กล่าวว่า นักศึกษานำหน่วยเสียงควบกล้ำในภาษาไทยไปใช้ในการเขียนภาษาลาวและพบว่ามีการใช้อักษรนำบกพร่องทั้งการใช้ **อ** นำ และ **ท** นำ นอกจากนั้นยังพบข้อบกพร่องจากการนำรูปพยัญชนะในภาษาไทยไปเขียนเป็นภาษาลาว

4) ข้อผิดพลาดในการใช้คำ ลักษณะนี้คำที่มักใช้ผิดพลาดทั้งหมดมี

47 จุด ใน ข้อผิดพลาดทั้งหมด 1,759 จุด คิดเป็นร้อยละ 2.67 คำที่มักใช้ผิดพลาดมากที่สุดคือคำว่า **ຂອງຂ້ອຍ/ของฉัน** และคำอื่น ๆ เช่น

คำที่ใช้ผิดพลาด	คำที่ถูกต้อง	ความหมายในภาษาไทย
ຂອງຂ້ອຍ	ຂອງຂ້ອຍ	ของฉัน
ຍູ່ຮຽນ	ຍູ່ເຮືອນ	อยู่บ้าน
ທັມໄປ	ທັມໄປ	ทิ้งไป
ລຸ້ນເດັດ	ລຸ້ນເດັດ	ชื่อเลขเด็ด
ຖືກບີ້	ຖືກເລກ	ถูกเลข ถูกหวย

จากคำเหล่านั้นสังเกตได้ว่า คำผิดใช้ผิดคำแรกคือคำว่า **ຂອງຂ້ອຍ** อ่านว่า ขวงซ้อย แทนที่จะเขียนเป็น **ຂອງຂ້ອຍ** คือ ของซ้อย (ของซ้อย) ที่แปลว่า ของฉัน แต่เขียนเป็น **ຂອງ/ขวง** ซึ่งทำให้แปลไม่ได้ความหมายตามบริบท คำว่า **ຂອງ/ขวง** หมายถึงไม่ดี ชั่วร้าย คำว่า **ຂອງຂ້ອຍ** จะหมายถึง ฉันคนไม่ดี คนชาวโลก ประมาทนั้น นอกจากนี้ก็มีหลายคำ เช่น คำว่า **ບີ** ในภาษาลาวคือหมายถึง ตัว เช่น ตัวรถ ตัวเครื่องบิน แต่ในคำที่นักศึกษาเขียนหมายถึง หวย เป็นต้น จากข้อผิดพลาดนั้นสังเกตได้ว่า มีข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเข้าใจความหมายของคำผิด และอีกส่วนหนึ่งคือการเขียนคำลาวที่มีตัวสะกดผิดพลาดบางส่วนจึงทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนความหมาย ดังนั้น การเขียนสะกดคำมีความสำคัญมากในการสื่อสารด้วยการเขียน หากการเขียนสะกดคำมีความถูกต้องจะทำให้การสื่อสารมีคุณภาพ ดังที่ Phupluem (1996: 12 อ้างใน Klueaknon, 2007) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำ การเขียนสะกดคำมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันและความเป็นอยู่ของบุคคลในปัจจุบัน เพราะการเขียนสะกดคำถูกต้องช่วยให้ผู้อ่านและเขียนหนังสือได้ถูกต้อง สื่อความหมายได้แจ่มชัดและมีความมั่นใจในการเขียน ทำให้ผลงานที่เขียนมีคุณภาพขึ้น

สรุป

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาลาวเบื้องต้นฐานะวิชาเลือกของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ระหว่างปีการศึกษา 2560-2562 โดยใช้หลักการสะกดคำตามอักขรวิธีลาว การใช้คำลาวในการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากชิ้นงานการเขียนบรรยายเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาภาษาลาวเบื้องต้น กลุ่มตัวอย่างเฉพาะเจาะจง 372 คน จำนวน 372 ชิ้นงาน วิเคราะห์และหาค่าความถี่แล้วจัดลำดับความมากน้อย ผลการศึกษาพบว่า มีข้อผิดพลาดทั้งหมด 1,759 จุด ประกอบด้วย 4 ลักษณะข้อผิดพลาด คือ 1) ข้อผิดพลาดในการสะกดคำ 2) การเขียนภาษาลาวโดยสะกดตามอักขรวิธีของภาษาไทย 3) การเขียนภาษาลาวโดยใช้คำพูดเป็นภาษาไทย 4) ข้อผิดพลาดในการใช้คำ ในนั้นลักษณะที่มีข้อผิดพลาดมากที่สุดคือ ข้อผิดพลาดในการสะกดคำ ซึ่งมีจำนวน 1,348 จุด คิดเป็นร้อยละ 76.63 รองลงมาคือ การเขียนภาษาลาวโดยใช้คำพูดเป็นภาษาไทย มีจำนวน 289 จุด คิดเป็นร้อยละ 16.42 ถัดไปคือการเขียนภาษาลาวโดยสะกดตามอักขรวิธีของภาษาไทยซึ่งมีจำนวน 75 จุด คิดเป็นร้อยละ 4.26 และลำดับน้อยที่สุดคือ ข้อผิดพลาดในการใช้คำ ซึ่งมีจำนวน 47 จุด คิดเป็นร้อยละ 2.67 แล้วนำข้อมูลการวิเคราะห์นั้นมา

จัดลำดับ ได้แก่ ด้านการสะกดคำมี 3 ลักษณะ พบข้อผิดพลาดมากที่สุดคือ การเขียนสระ รองลงมาคือ พยัญชนะ และ น้อยที่สุดคือวรรณยุกต์ ด้านการเขียนพยัญชนะ การเขียนรูป พยัญชนะต้นผิดพลาดมากกว่าการเขียนรูปพยัญชนะท้าย พยัญชนะต้นที่มักเขียนผิดมี 24 ตัว เขียนผิดพลาดมากที่สุดคือ ฌ รองลงมาคือ ฌ ระดับปานกลาง ได้แก่ ฌ ม ย อ ฌ ย ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ น้อยที่สุด คือ ฌ ฌ ฌ ส่วนพยัญชนะท้ายเขียนผิดพลาดมากที่สุดคือ ฌ รองลงมา คือ ฌ ปานกลางคือ ฌ ฌ ฌ น้อยที่สุดคือ ฌ ด้านการเขียนสระ เขียนผิดมากที่สุด คือ ฌ รองลงมาคือ ฌ อี ระดับปานกลาง ได้แก่ อี ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ น้อยที่สุด คือ อี และ ฌ ฌ ด้านการเขียนวรรณยุกต์ มีข้อผิดพลาดมากที่สุดคือ การเขียนคำโดยเติม รูปวรรณยุกต์ผิด ด้านการเขียนภาษาลาวโดยใช้ถ้อยคำเป็นภาษาไทย ใช้มากที่สุดคือ วลี การเขียนภาษาลาวโดยสะกดตามอักขรวิธีของภาษาไทย คำที่มักสะกดผิด คือ คำที่มีสระ เอีย เอยและอักษรควบกล้ำ ข้อผิดพลาดในการใช้คำ คำที่มักใช้ผิด คือคำว่า ฌ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำข้อมูลวิจัยไปใช้

1) ข้อมูลด้านลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาลาว สามารถนำไป ศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อักษรลาวและพัฒนาการเขียนภาษาลาวได้ถูกต้อง

2) ใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาลาวได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาลาวของหน่วยงานอื่นเพื่อเพิ่ม ฐานข้อมูลด้านการเขียนตามบริบทของหน่วยงานนั้นและเพิ่มสาเหตุของการเขียนผิดพลาด

2) ศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาลาว โดยใช้ฐานข้อมูลในการ วิเคราะห์ที่เจาะจง กล่าวคือกำหนดให้ทุกคนเขียนข้อความเดียวกัน

References

Bumroongthai, G. (2010). An Error Analysis in English Paragraph Writing by Students of the Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. [in Thai] Rajamangala University of Technology Phra Nakhon, Bangkok.

- Chuchuen, K. (1999). **Thai-Lao writing-reading system, Phetchaburi Rajabhat Institute, the use of Thai language by Lao students at Kasetsart University.** [in Thai]. Kasetsart University.
- Chanprakhon, W. (2007). **Thai Language for Communication**, 2nd edition. [in Thai]. Bangkok: Triple Krung Por, Bangkok: Triple Group.
- Chanthao, R. & Unthanon, P. (2013). Written Errors in Lao Language of Students at Khon Kaen University. [in Thai]. **Journal of Mekong Societies, Khon Kaen University, 3 (2), 123-145.**
- Duangpet, S. (1990). **A Comparison of Spelling ability and Permanence. Thai Language of Students in Mathayom 3 who were taught using the Skill Model Write and Spell Words using Exercises according to the Teacher's Manual.** Master of Education. [in Thai]. Thesis. Branch Curriculum and Teaching, Srinakharinwirot University.
- Junsooksri, P. (2008). **A Manual for Teaching the Thai Language. Think and Write Creatively: Essay Summary and Summary Year 2- Year 4.** [in Thai]. Bangkok: Trade Organization of Office of the Board of Directors OTEP.
- Klueakon, P. (2007). **A Study of the Spelling Ability of Students with Learning Disabilities of Matthayom Sueksa 2-3 using Computer-assisted Teaching Lessons.** [in Thai]. Thesis. Master of Education degree in Special Education. Bangkok, Srinakharinwirot University.
- Kwanput, S. (2010). **Comparing Prathom Sueksa 3 Student Achievement in Spelling Written Thai Words with the (๋) mark over Silent Final Consonants after Studying by Means of the Four-Skill Integration and Cooperative Learning.**
<http://202.44.68.33/node/85955>

- Manok, P. (2021). **A Lexical Error Analysis of English Paragraph Writing of First Year Students, Silpakorn University. Sanamchandra Campus.** [in Thai]. Thesis. Master of Education (English Language Teaching). Silpakorn University, Bangkok.
- Purintrapibal, S. (2010). L1 and Foreign Language Learning. [in Thai]. **Journal of Faculty of Humanities and Social Sciences Prince of Songkla University, 6** (2),53-55.
- Somprayoon, W. (1996). **Teaching the Thai language at the Primary Level.** [in Thai]. Bangkok. Thai Wattana Panich
- Yoo-Yen, W. (1997). **A Constructive Study of Thai and Lao Languages as well as the Errors in Thai Usage of Lao Students at Kasetsart University.** [in Thai]. Faculty of Humanities Kasetsart University. Bangkok.